

สำเนา

อ่านเมื่อวันที่ 22 เม.ย. 2558

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๙๙๐/๒๕๕๓

คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๘๘๘ /๒๕ ๕๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๓๐ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ระหว่าง { นางสาวปิยะรัตน์ แซ่ลิ้ม ผู้ฟ้องคดี
องค์การบริหารส่วนตำบลไม้ฝาด ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายและจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๐/๒๕๕๓ หมายเลขแดงที่ ๑๐๙/๒๕๕๓ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองสงขลา)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของอาคารคอนกรีตชั้นเดียวสองหลังติดต่อกัน ตั้งอยู่ริมถนนชายหาดปากเมง เขตพื้นที่หมู่ที่ ๔ ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม โดยได้รับอนุญาตจากอำเภอสิเกาให้ทำการปลูกสร้างอาคารเพื่อจำหน่ายอาหารและสินค้าแก่นักท่องเที่ยว ผู้ฟ้องคดีใช้อาคารดังกล่าวสำหรับประกอบการค้าขายหนึ่งหลัง และอยู่อาศัยอีกหนึ่งหลัง ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ดง ๗๗๔๐๓/ว ๕๖๐ ลงวันที่

/๒๙ พฤษภาคม...

๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีและเจ้าของอาคารที่อยู่ริมถนนรายอื่นว่า ผู้ถูกฟ้องคดี จะทำการปรับปรุงและขยายถนน คสล. ผิวทางกว้าง ๑๐ เมตร จากขอบถนน ตามที่ได้รับ อนุญาตจากอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช จึงให้เคลื่อนย้ายสิ่งปลูกสร้าง เพื่ออำนวยความสะดวกในการก่อสร้างด้วย ผู้ฟ้องคดีได้เริ่มทำการขนย้ายสิ่งของและ รื้อถอนสิ่งก่อสร้างตามที่ได้รับแจ้ง จนเมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๙ ขณะที่ทำการขนย้าย ยังไม่แล้วเสร็จ คนงานของผู้รับจ้างก่อสร้างขยายถนนของผู้ถูกฟ้องคดีได้ใช้เครื่องจักรกล เข้าพังทำลายรื้อถอนสิ่งของและสิ่งปลูกสร้างของผู้ฟ้องคดีรुकเข้าไป ๑๑ เมตร ทำให้ บ้านของผู้ฟ้องคดีที่ติดกันแตกร้าวเสียหาย ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการกระทำดังกล่าว เป็นการละเมิด เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ดังนี้ ๑) ประตูม้วน ๓ ชุด ราคา ๓๐,๐๐๐ บาท ๒) ประตูเหล็ก ๒ ชุด ๔ บาน ราคา ๔,๐๐๐ บาท ๓) ประตูไม้ ๑ บาน ราคา ๑,๐๐๐ บาท ๔) หน้าต่างกระจก ๔ ช่อง ๑๐ บาน ราคา ๒๐,๐๐๐ บาท ๕) กุญแจบ้าน ๑ ชุด ราคา ๑,๐๐๐ บาท ๖) โต้ะหินอ่อน ๑ ชุด ราคา ๒,๐๐๐ บาท ๗) ตู้กระจก ๑ ชุด ราคา ๖,๐๐๐ บาท ๘) โต้ะกลม ๑ ตัว ราคา ๑๐,๐๐๐ บาท ๙) เคาน์เตอร์โต้ะสแตนเลส ราคา ๒๐,๐๐๐ บาท ๑๐) พัดลม ๑ ชุด ราคา ๑,๕๐๐ บาท ๑๑) หม้อข้าว ถ้วย ชาม ช้อน แก้ว และทัพพี ราคา ๕,๐๐๐ บาท ๑๒) ตู้รับจดหมาย ราคา ๑๙๙ บาท ๑๓) ไม้กรอบป้าย ราคา ๑,๐๐๐ บาท ๑๔) ไฟฟ้า ๒๐ จุด ราคา ๑๐,๐๐๐ บาท ๑๕) ค้อน ๓ อัน จอบ ๑ ด้าม และที่โกยขยะ ๑ อัน รวมราคา ๑,๐๐๐ บาท ๑๖) ทRAY ราคา ๑,๐๐๐ บาท ๑๗) ตัวหนอนปูพื้น ๕๐ เมตร เมตรละ ๔๘๐ ราคา ๒๔,๐๐๐ บาท ๑๘) ไม้หลังคาบ้าน ราคา ๕๐,๐๐๐ บาท ๑๙) แก้วอีพลาสติก ๓ ตัว ราคา ๔๕๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๘๘,๑๔๙ บาท ๒๐) ค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมอาคาร เป็นเงิน ๖๖๔,๐๐๐ บาท ๒๑) ค่าขาดรายได้ จำนวนเงินวันละ ๙๐๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๙ เป็นต้นมาจนถึงวันฟ้อง รวม ๒๕๑ วัน เป็นเงิน ๒๒๕,๙๐๐ บาท ๒๒) ค่ารักษาพยาบาล เป็นเงิน ๖๐ บาท ๒๓) ค่าเดินทางมายังศาลปกครองชั้นต้นรวม ๔ ครั้งๆ ละ ๑,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงิน ๔,๐๐๐ บาท รวมค่าเสียหายเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑,๐๘๓,๓๐๙ บาท และผู้ฟ้องคดียังได้รับความเดือดร้อนเสียหายกรณีที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีปลูกบ้านพักอาศัยและทำการค้าขายที่ผู้ฟ้องคดี ได้ยึดถือต่อจากมารดาที่ได้ทำสัญญารับมอบสิทธิมาจากนายสุขชิน พานิชกุล ผู้ซึ่งได้รับ อนุญาตจากอำเภอสิเกาให้เข้าไปอยู่อาศัย แต่อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมกล่าวหา ผู้ที่เข้าไปอยู่อาศัยในที่ดินนั้นว่าเป็นผู้บุกรุกที่ป่า กับกรณีสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

ชั้นพื้นฐานมีโครงการช่วยเหลือครอบครัวนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดที่ได้รับผลกระทบจากธรณีพิบัติภัย (คลื่นยักษ์) เมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยการโอนเงินช่วยเหลือเข้าบัญชีเงินฝากในชื่อของนักเรียน ผู้ฟ้องคดีมีบุตรซึ่งเรียนอยู่ที่โรงเรียนสภาราชนิ ๒ และมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือตามโครงการดังกล่าว แต่ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับโอนเงินช่วยเหลือเข้าบัญชีเงินฝากของธนาคารที่ได้ขอเปิดบัญชีไว้แล้ว เมื่อได้ติดตามจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งหน่วยงานผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว จนปัจจุบันก็ไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือแต่อย่างใด และกรณีนายสุชาติ พรหมทอง หัวหน้าสถานีอนามัยสร้างบ้านบังหน้าบ้านผู้ฟ้องคดีจนไม่สามารถเห็นทิวทัศน์ และเป็นอุปสรรคต่อการทำการค้า

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจำนวน ๑,๐๘๓,๓๐๙ บาท และให้ชำระดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๒ ต่อปี ในต้นเงินจำนวนดังกล่าวนับจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ รวมทั้งให้ชดเชยค่าขาดรายได้ในอัตราร้อยละ ๕๐๐ บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าคดีจะถึงที่สุดแก่ผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ถูกฟ้องคดีช่วยเหลือดูแลผู้เดือดร้อนในท้องถิ่นอย่างเป็นธรรม รวมทั้งปรับปรุงการทำงานและประสานงานชาวบ้านในพื้นที่อย่างมีความเข้าใจตรงกันและถูกต้องไม่เอารัดเอาเปรียบ

๒. ให้พิจารณามอบสิทธิที่ทำกินโดยชอบธรรมที่ยึดถืออยู่ และพิจารณาคดีพิพาทระหว่างอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมกับราษฎรซึ่งค้างการพิจารณาเป็นระยะเวลา ๖ ปี นับแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยการชดเชยการเสียโอกาสในการทำมาหากินและเสียเวลาในการดำเนินการและถูกข่มขู่จากอุทยานฯ ให้มีการติดตามเงินช่วยเหลือครอบครัวนักเรียนที่เปิดบัญชีให้แต่ไม่มีเงินโอนเข้าบัญชี และให้มีคำสั่งให้นายสุชาติ พรหมทอง รื้อถอนอาคารที่บังหน้าบ้านผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับจัดสรรงบประมาณจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นให้ดำเนินโครงการฟื้นฟูบูรณะสิ่งสาธารณประโยชน์และชายหาดที่ได้รับผลกระทบจากธรณีพิบัติภัย (คลื่นยักษ์) จำนวน ๕ โครงการ เป็นเงิน ๗,๙๗๑,๓๐๐ บาท ในการดำเนินโครงการดังกล่าว เฉพาะโครงการที่ ๕ โครงการก่อสร้างถนน คสล. บริเวณชายหาดปากเมง ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด มั่นชีพการโยธา เป็นผู้ดำเนินการ ตามสัญญา เลขที่ ๒๔/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๘ และได้ตกลงทำบันทึกรายละเอียดแนบท้ายสัญญาจ้างเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๘ เปลี่ยนแปลง

ศาลปกครองสูงสุด

3 ก.ย. 2557

/แบบก่อสร้าง...

แบบก่อสร้าง จากเดิม ถนน คสล. กว้าง ๖ เมตร ยาว ๘๖๐ เมตร เป็น ก่อสร้างถนน คสล. ตามสภาพพื้นที่จริง โดยให้มีพื้นที่ของถนนไม่น้อยกว่า ๕,๑๖๐ ตารางเมตร กรณีที่ผู้ฟ้องคดี อ้างว่าในการก่อสร้างจริงได้มีการขยายความกว้างของถนนออกไปเป็นกว้าง ๑๐ เมตร นั้น เป็นการกระทำนอกเหนือสัญญาจ้าง ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้สอบถามผู้รับจ้างแล้วปรากฏว่า อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมได้ขอความร่วมมือผู้รับจ้างเพื่อปรับปรุง จัดระเบียบและ รักษาความสะอาดบริเวณชุมชนหาดปากเมง ผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับส่วนที่อยู่นอกเหนือสัญญาจ้างดังกล่าว และเป็นการขยายความกว้างของถนนเป็น ๑๐ เมตร ไม่ใช่ ๑๑ เมตร ตามคำฟ้อง ส่วนในการทำงานจ้าง คนงานผู้รับจ้างไม่ได้รื้อถอนกระเบื้อง มุงหลังคาบ้านจำหน่ายอาหารของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด แต่ผู้ฟ้องคดีได้ว่าจ้างนายมานิต หาบสา นายระเหม ดำโตด และนายสมจิตร นวลศรี ให้รื้อถอนกระเบื้องมุงอาคาร บ้านจำหน่ายอาหารและเคลื่อนย้ายสิ่งของต่างๆ ไปเก็บไว้ที่บ้านของผู้ฟ้องคดีอีกหลังหนึ่ง ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า คนงานของผู้รับจ้างก่อสร้างใช้เครื่องจักรกลพังประตูอาคาร บ้านจำหน่ายอาหารและทำลายทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดี รวมทั้งใช้เครื่องจักรกลเจาะกระแทก พื้นที่เป็น ๑๑ เมตร ทำให้อาคารร้าว เครื่องใช้ในครัวเสียหาย ระบบไฟฟ้า ประปา และโทรศัพท์ไม่สามารถใช้งานได้ตามปกตินั้น ผู้รับจ้างได้รื้อถอนในส่วนซากปรักหักพัง ในเขตพื้นที่รัศมี ๑๐ เมตร ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ว่าจ้างบุคคลข้างต้นทำการรื้อถอนแล้ว แต่ไม่สามารถรื้อถอนด้วยบุคคลได้ จึงได้ใช้รถขุดตักรื้อถอนซากปรักหักพัง ผู้ถูกฟ้องคดี ไม่ได้ใช้เครื่องเจาะและไม่ได้ทำให้อาคารและเครื่องใช้ในครัวแตกร้าวเสียหายแต่อย่างใด และผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งประสานหน่วยงานที่รับผิดชอบระบบไฟฟ้า ประปา และโทรศัพท์ ให้เคลื่อนย้าย ดูแลอำนวยความสะดวก และแก้ไขปัญหาในส่วนที่ได้รับผลกระทบ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีต้องการให้ผู้ถูกฟ้องคดีช่วยเหลือดูแล ผู้เดือดร้อนในท้องถิ่นอย่างมีความเป็นธรรมนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดูแลช่วยเหลือราษฎร ในเขตพื้นที่อย่างเป็นธรรม มีกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ ผ่านกระบวนการประชาคม หมู่บ้าน จัดทำเป็นแผนพัฒนา ๓ ปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ผ่านความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม้ฝาดซึ่งมีสมาชิกมาจากตัวแทนของ ประชาชนทุกหมู่บ้าน หมู่บ้านละ ๒ คน ทำหน้าที่ดูแลความเดือดร้อนของราษฎรในหมู่บ้าน ของตนแล้วจึงบังคับใช้เป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไม้ฝาด ผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเป็นฝ่ายบริหารต้องดำเนินการตามข้อบัญญัติดังกล่าว สำหรับกรณีผู้ฟ้องคดีต้องการให้

ผู้ถูกฟ้องคดีปรับปรุงการทำงานและประสานงานชาวบ้านในพื้นที่อย่างมีความเข้าใจตรงกัน และถูกต้องไม่เอาัดเอาเปรียบนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการดูแลช่วยเหลือราษฎรในพื้นที่ อย่างเป็นธรรม มีการประสานงานกับราษฎรในพื้นที่ผ่านทางสมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลไม้ฝาด กำนันผู้ใหญ่บ้าน ตลอดจนการออกเอกสารจากทางสำนักงาน เพื่อให้ราษฎรได้รับความเป็นธรรมอย่างถูกต้องและเท่าเทียมกัน

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อให้ความยินยอม รื้อถอนอาคาร และได้รื้อถอนขนย้ายสิ่งของบางส่วน แต่ยังไม่แล้วเสร็จ ปรากฏตามคำชี้แจง ของผู้ที่ช่วยขนย้าย นายเกียรติศักดิ์ จินเจริญทรัพย์ นายนิพล หอยสังข์ และนายพลพัฒน์ วรเวทวิโรจน์ ส่วนถ้อยคำตามบันทึกข้อเท็จจริงของนายมานิต หาบสา นายระเหม คำโดด และนายสมจิตร นวลศรี ที่ให้ถ้อยคำต่อนางสาววรรณี ตูลเพ็ง ปลัดองค์การบริหาร ส่วนตำบลไม้ฝาดนั้นไม่ตรงกับความเป็นจริง เช่น ที่อ้างว่ามีการว่าจ้างเป็นเงิน ๒,๐๐๐ บาท ในความจริงว่าจ้างเพียง ๑,๐๐๐ บาท เท่านั้น การขนย้ายพัสดุ ในความเป็นจริงไม่มีพัสดุ และถ้อยคำของบุคคลทั้งสามเหมือนกับลอกกันมา แสดงความไม่โปร่งใส ผู้ฟ้องคดีประสงค์ ให้ศาลแต่งตั้งคณะกรรมการกลางสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวใหม่ และจัดส่ง คณะกรรมการกลางลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบความเป็นจริงทั้งพยานบุคคลและพยานแวดล้อม เพราะผู้ฟ้องคดียังเก็บรักษาสิ่งของที่เสียหายไว้เป็นหลักฐาน อนึ่ง ผู้ฟ้องคดีประสงค์ จะให้ศาลพิจารณาว่าเอกสารขบไล่ให้ออกจากพื้นที่ตามคำพิพากษาของศาลที่อุทยาน แห่งชาติหาดเจ้าไหมฟ้องผู้ฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมและผู้ถูกฟ้องคดีนำมาอ้างในคำให้การนั้น เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เนื่องจากบริเวณดังกล่าวมีผู้อาศัยอยู่จำนวนนับร้อยหลังคาเรือน โดยได้อนุญาตจากนายอำเภอให้ทำการปลูกสร้างร้านค้าบริเวณชายหาดปากเมง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๘ แต่กลับฟ้องขับไล่ผู้ฟ้องคดีเพียงรายเดียว

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมและชี้แจงข้อเท็จจริงตามประเด็นที่ศาลกำหนดว่า กรณีอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมมีคำสั่ง ที่ ๒๕/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๓ ให้ผู้ฟ้องคดี และบริวารทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่เกิดขึ้นใหม่ หรือสิ่งอื่นใดในอุทยานแห่งชาติ ซึ่งผิดไปจากสภาพเดิม ออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หรือทำให้สิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม มีประเด็นว่า สิ่งปลูกสร้างตามคำสั่งข้างต้นเป็นอาคารหลังเดียวกับ ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีกระทำละเมิดขอให้ชดใช้ค่าเสียหายในคดีนี้หรือไม่ และกรณีการกระทำผิดในคดีหมายเลขดำที่ ๑๗๖/๒๕๔๓ (ที่ถูกคือ คดีหมายเลขดำ

ที่ ๒๗๙๒/๒๕๔๓) หมายเลขแดงที่ ๑๓๗๙/๒๕๔๖ และคดีหมายเลขดำที่ ๑๗๗/๒๕๔๓ (ที่ถูกคือ คดีหมายเลขดำที่ ๒๗๑๖/๒๕๔๓) หมายเลขแดงที่ ๑๑๖๒/๒๕๔๔ ของศาลจังหวัดตรังจะเป็นกรณีเดียวกันกับการก่อสร้างอาคารร้านค้าที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำละเมิดขอให้ชดใช้ค่าเสียหายในคดีนี้หรือไม่ ทั้งสองกรณี อุทยานฯ ไม่อาจจะบุได้ว่าอาคารที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างหมายถึงอาคารหลังใด ส่วนคดี หมายเลขดำที่ ๑๗๖/๒๕๔๓ (ที่ถูกคือ คดีหมายเลขดำที่ ๒๗๙๒/๒๕๔๓) หมายเลขแดง ที่ ๑๓๗๙/๒๕๔๖ ศาลจังหวัดตรังพิพากษาให้จำคุกจำเลย ๖ เดือน ปรับ ๑๓,๐๐๐ บาท โทษจำรอ ๒ ปี ให้จำเลย และคนงานออกจากที่เกิดเหตุ และคดีหมายเลขดำที่ ๑๗๗/๒๕๔๓ (ที่ถูกคือ คดีหมายเลขดำที่ ๒๗๑๖/๒๕๔๓) หมายเลขแดงที่ ๑๑๖๒/๒๕๔๔ ศาลชั้นต้น พิพากษาให้จำคุกจำเลย ๑ ปี ๔ เดือน ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท โทษจำรอ ๒ ปี ให้จำเลย คนงาน และบริวารออกจากอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม และอุทยานฯ มีหนังสือแจ้งให้ อัยการจังหวัดตรังพิจารณาดำเนินการเพื่อบังคับคดีด้วยแล้ว

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงเพิ่มเติมว่า คำพิพากษาศาลจังหวัดตรัง คดีหมายเลขแดง ที่ ๑๓๗๙/๒๕๔๖ ไม่ใช่คดีของผู้ฟ้องคดี แต่เป็นคดีของนายประวิทย์ ศรีจันทร์ทอง ส่วนคำพิพากษาศาลจังหวัดตรัง คดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๖๒/๒๕๔๔ ผู้ฟ้องคดียอมรับ ตามคำพิพากษาของศาลทุกประการ แต่เหตุที่รับสารภาพเนื่องจากสำคัญผิดในที่บริเวณ ดังกล่าว ซึ่งต่อมาเมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้ตรวจพบเอกสารหนังสือสำคัญ ที่หลง และพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง พ.ศ. ๒๕๒๘ ระบุไว้ในเหตุผลท้ายพระราชกฤษฎีกาว่า เหตุที่ต้องประกาศใช้ พระราชกฤษฎีกานี้เนื่องจากที่สาธารณประโยชน์ทุ่งอ่าวเหมาะ ในท้องที่ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง เนื้อที่ประมาณ ๒,๐๒๕ ไร่ ๓ งาน ๙๗ ตารางวา ซึ่งทางราชการ ได้สงวนหวงห้ามไว้สำหรับให้ราษฎรใช้เลี้ยงสัตว์ โดยได้ขึ้นทะเบียนเป็นที่ สาธารณประโยชน์เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๘๑ หนังสือสำคัญสำหรับที่หลง ฉบับที่ ๒๕๙๒/๒๕๑๑ ปัจจุบันปรากฏว่าได้มีการเลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวแล้ว สมควรถอนสภาพที่ดินจากการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เพื่อมอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดตรังนำไปจัดหาผลประโยชน์บำรุงท้องถิ่น ผู้ฟ้องคดี จึงยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลพิจารณาคดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๖๒/๒๕๔๔ ใหม่ เพราะหากพื้นที่นี้

ไม่ใช่ของอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม ผู้ฟ้องคดีในฐานะจำเลยจึงควรจะหลุดพ้นจากคำพิพากษาเดิมที่ว่าให้ผู้ฟ้องคดีและบริวารออกจากเขตอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม และคำสั่งอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม ที่ ๒๓/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๓ ไม่ได้ขับไล่ผู้ฟ้องคดี แต่ขับไล่นายประวิทย์ ศรีจันทร์ทอง ซึ่งไม่เกี่ยวกับผู้ฟ้องคดี ส่วนคำสั่งอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม ที่ ๒๕/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๓ เรื่อง ให้ผู้ฟ้องคดีและบริวารทำลายหรือถอนสิ่งปลูกสร้างที่เกิดขึ้นใหม่ หรือสิ่งอื่นใดในอุทยานแห่งชาติที่ผิดไปจากสภาพเดิม ออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม นั้น คดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๖๒/๒๕๔๔ ผู้ฟ้องคดีได้รื้อทำลายกำแพงที่ผู้ฟ้องคดีได้ก่อสร้างเพิ่มเติมไปแล้ว ส่วนตัวบ้านที่อยู่อาศัยปลูกสร้างอยู่เดิมตามสิทธิที่ได้รับมอบจากเจ้าของเดิม และคำพิพากษาดังกล่าวไม่ได้ระบุให้รื้อถอนบ้านแต่อย่างใด นอกจากนี้ ยังปรากฏอีกว่าเจ้าหน้าที่ได้พยายามที่จะย้ายร้านค้าริมหาดไปอยู่ในซอย เพื่อให้นายทุนมาหาผลประโยชน์บริเวณริมหาดโดยไม่ให้ความช่วยเหลือชาวบ้านที่ได้รับความเดือดร้อนจากเหตุการณ์พิบัติ (คลื่นยักษ์) และปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๔๗ มีต้นไม้ล้มใส่บ้านผู้ฟ้องคดี ทำให้บ้านและทรัพย์สินเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีก็ไม่ได้ให้ความช่วยเหลือแต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ ไม่รับคำชี้แจงของผู้ฟ้องคดีในเรื่องการกระทำของเจ้าหน้าที่ที่จะพยายามย้ายร้านค้าริมหาดไปอยู่ในซอย การช่วยเหลือชาวบ้านที่ได้รับความเดือดร้อนจากเหตุการณ์พิบัติ (คลื่นยักษ์) การช่วยเหลือชุมชนริมหาดปากเมง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับมีต้นไม้ล้มใส่บ้านผู้ฟ้องคดี เนื่องจากเป็นข้ออ้างใหม่แตกต่างไปจากคำฟ้องและที่ศาลกำหนด ส่วนกรณีอ้างว่ามีพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีหมายเลขดำที่ ๒๗๑๖/๒๕๔๓ หมายเลขแดงที่ ๑๑๖๒/๒๕๔๔ ใหม่นั้น ศาลมีคำสั่งไม่รับไว้พิจารณา เนื่องจากเป็นกรณีที่ไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเหตุละเมิด ความว่า ในวันเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีได้ร้องขอผู้รับจ้างก่อสร้างถนนให้ระงับการใช้เครื่องจักรกลเข้ารื้อถอนทำลายทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีไว้อีกสองวัน แต่ผู้รับจ้างก่อสร้างถนนแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีไปฟ้องคดีต่อศาลเรียกร้องค่าเสียหาย และใช้เครื่องจักรกลเข้าพังทำลายทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีจนเสียหาย ผู้ฟ้องคดียังได้รับความเสียหายเนื่องจากต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาฟ้องคดีและดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้น ซึ่งแม้ว่าคำฟ้อง

คำคัดค้านคำให้การ คำร้องขอ รวมทั้งเอกสารพยานหลักฐานต่าง ๆ อาจส่งทางไปรษณีย์ได้ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่มีความรู้ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีของศาลปกครอง จึงต้องเดินทางมาด้วยตนเอง

ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงว่า เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๘ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ประชุมราษฎรและผู้ประกอบการร้านค้าชุมชนหาดปากเมงทุกรายเพื่อแจ้งให้ทราบว่าต้องรื้อถอนอาคารบ้านเรือนและสิ่งปลูกสร้างในเขตพื้นที่ที่จะปรับปรุงก่อสร้างตามโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ออกไป โดยต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการรื้อถอน ซึ่งชาวบ้านและผู้ประกอบการร้านค้าต่างตกลงยินยอม และในวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งให้ผู้ประกอบการทราบอีกว่าให้รื้อถอนเคลื่อนย้ายสิ่งปลูกสร้างในเขตพื้นที่ที่จะก่อสร้างโครงการดังกล่าว โดยผู้ประกอบการร้านค้าซึ่งได้รับผลกระทบได้ให้ความร่วมมือในการรื้อถอนอาคารสิ่งปลูกสร้าง และได้ปรับปรุงซ่อมแซมร้านค้าด้วยตนเองตามที่ได้ตกลงในที่ประชุม จนสามารถเปิดกิจการได้ตามปกติในสภาพภูมิทัศน์ที่ได้ปรับปรุงใหม่เป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงามและปลอดภัย แตกต่างไปจากสภาพก่อนทำการปรับปรุง ส่วนการขนย้ายข้าวของและรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งจ้างบุคคลขนย้ายและรื้อถอนแล้ว แต่ยังคงเหลือสิ่งปลูกสร้างบางส่วนที่ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถรื้อถอนได้ด้วยแรงงานคน ต่อมาเมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๙ ซึ่งล่วงเลยระยะเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งให้ราษฎรและผู้ประกอบการร้านค้าได้รื้อถอนอาคารและสิ่งปลูกสร้างออกจากพื้นที่ก่อสร้างโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์แล้วเป็นเวลา ๖ วัน ผู้รับจ้างได้ใช้รถขุดตักเข้ารื้อถอนในส่วนที่เป็นซากปรักหักพังในเขตพื้นที่รัศมี ๑๐ เมตร ที่ได้รับอนุญาตจากอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมแล้ว เห็นได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการรื้อถอนอาคารสิ่งปลูกสร้างของผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการโครงการดังกล่าวเพื่อประโยชน์โดยรวมของประชาชน ภายใต้กรอบของกฎหมายที่ให้อำนาจกระทำได้ โดยมีได้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถเปิดกิจการค้าขายได้และเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินค่าขาดรายได้โดยเรียกร้องค่าเสียหายเป็นเงินจำนวนวันละ ๙๐๐ บาท นับแต่วันเกิดเหตุคือวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๙ จนกว่าคดีจะถึงที่สุดนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้เข้าไปมีส่วนก่อให้เกิดความเสียหายดังกล่าว และไม่ต้องรับผิดชอบค่าเสียหายตามที่ผู้ฟ้องคดีเรียกร้อง ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่าในวันเกิดเหตุไม่มีไฟฟ้าใช้ทำให้มองไม่เห็นเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีประสบอุบัติเหตุสะดุดกระຈก ต้องทำแผล และฉีดยาป้องกันบาดทะยักนั้น

เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกระทำไปโดยปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์เป็นความประมาทเลินเล่อของผู้ฟ้องคดีเอง ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายดังกล่าว และการที่ผู้ฟ้องคดีเลือกเดินทางมายังศาลปกครองชั้นต้นแทนการส่งเอกสารทางไปรษณีย์เป็นความสมจริตใจของผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีไม่จำเป็นต้องชดใช้ค่าเสียหายดังกล่าวเช่นเดียวกัน

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงว่า ความเสียหายจากการเดินสะดุดกระຈกได้รับบาดเจ็บเป็นผลจากการที่ผู้รับจ้างก่อสร้างถนนตัดระบบไฟฟ้าเพื่อให้รถชุดตัดกรือถอนอาคารแล้วไม่ได้ต่อไฟฟ้าให้ใช้งานได้ดังเดิม ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชดใช้ค่าเสียหายส่วนนี้ และกรณีผู้ฟ้องคดีเรียกค่าชดเชยการขาดรายได้วันละ ๘๐๐ บาท นั้น เนื่องจากผู้ฟ้องคดียังไม่สามารถที่จะซ่อมแซมร้านค้าเพื่อเปิดกิจการได้ ในขณะที่คดียังไม่เสร็จสิ้น เช่นเดียวกับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีเรียกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปศาลปกครองครั้งละ ๑,๐๐๐ บาท เนื่องจากผู้ฟ้องคดีจำเป็นต้องเดินทางไปเพื่อตรวจสอบความคืบหน้าของคดีและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

ผู้ว่าราชการจังหวัดตรังชี้แจงข้อเท็จจริงตามคำสั่งศาล ความว่า ผู้ฟ้องคดีประกอบอาชีพค้าขายอยู่บริเวณถนนริมหาดปากเมง ได้รับความเสียหายจากการขยายถนน ผู้ฟ้องคดีเคยร้องขอให้จังหวัดพิจารณาช่วยเหลือ และจังหวัดได้ให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำในเรื่องแหล่งเงินกู้ กับทั้งได้ประสานงานกับอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมและให้สามารถเช่าพื้นที่พักอาศัยได้ และได้จัดตั้งกลุ่มฟื้นฟูอาชีพเสริมให้ด้วยแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงตามคำสั่งศาล ความว่า สัญญาจ้างเลขที่ ๒๔/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๘ กำหนดให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด มั่นชีพการโยธา ผู้รับจ้างทำงานจ้างงวดที่ ๑ โดยกรุยทาง ขุดตอไม้ใหญ่ รื้อถอนอาคาร ป้าย ฯลฯ ในระหว่างวันที่ ๒ ถึงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๘ แต่ปรากฏตามรายงานการควบคุมงานของช่างผู้ควบคุมงานว่าไม่เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ภาพถ่ายอาคารผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายปรากฏร่องรอยคล้ายกับการถูกเครื่องจักรกลทุบทำลายมีร่องรอยการกรุยทางของเครื่องจักรกลในจุดที่เสียหาย และมีภาพความเสียหายของทรัพย์สินต่างๆ เช่น โต๊ะกลม ปรากฏอยู่จากการทำงานโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์และแหล่งท่องเที่ยวเพื่อก่อสร้างถนนคสล. ริมหาดปากเมง โดยห้างหุ้นส่วนจำกัด มั่นชีพการโยธา เป็นงานงวดที่ ๑ งานกรุยทาง

รื้อถอนอาคาร ป้าย และขนย้ายออกนอกพื้นที่ และผลจากการดำเนินการดังกล่าวได้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีจริง การกระทำข้างต้นจึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี แม้จะปรากฏข้อเท็จจริงว่า ก่อนการดำเนินการโครงการก่อสร้าง ผู้ถูกฟ้องคดีจะได้ประชุมราษฎรที่ปลูกอาคารอยู่ในแนวการก่อสร้างให้ทำการรื้อถอนอาคารและสิ่งปลูกสร้างและผู้ฟ้องคดียินยอมรื้อถอนอาคารโดยค่าใช้จ่ายของผู้ฟ้องคดีก็ตาม แต่ความยินยอมดังกล่าวย่อมไม่ได้หมายความรวมถึงยินยอมให้ทำลายทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีด้วยแต่อย่างใดไม่ ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบในผลของความเสียหายที่เกิดแก่ทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีอ้างค่าความเสียหาย จำแนกได้เป็น ๕ รายการหลักๆ ได้แก่

๑. รายการความเสียหายที่เกิดแก่ทรัพย์สิน ซึ่งแบ่งออกเป็นรายการย่อยๆ จำนวน ๑๙ รายการ คิดเป็นเงิน ๑๘๘,๑๔๙ บาท ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างราคาความเสียหายของทรัพย์สินต่างๆ โดยไม่มีแหล่งที่มาสำหรับเปรียบเทียบ แต่เมื่อพิเคราะห์ถึงความร้ายแรงแห่งละเมิดแล้ว อาคารบ้านเรือนของผู้ฟ้องคดีรวมทั้งทรัพย์สินต่างๆ ที่เกิดความเสียหาย จึงกำหนดค่าความเสียหายที่เกิดแก่ทรัพย์สินตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้าง โดยหักค่าเสื่อมราคาอันเนื่องจากการใช้งานออกจากราคาที่เรียกร้อยในอัตราร้อยละ ๓๐ เป็นเงินจำนวน ๑๓๑,๗๐๐ บาท

๒. ค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมอาคารเป็นเงิน ๖๖๔,๐๐๐ บาท ซึ่งแบ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างอาคารหลังใหม่จำนวน ๔๖๙,๐๐๐ บาท ค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนอาคารส่วนที่เสียหายจำนวน ๑๔๕,๐๐๐ บาท และค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมส่วนของอาคารที่อยู่ติดกันและมีรอยแตกร้าวจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท เมื่อปรากฏว่าร้านค้าของผู้ฟ้องคดีที่ได้รับความเสียหายอยู่ในแนวที่จะก่อสร้างถนน ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่อาจสร้างอาคารขึ้นในที่เดิมได้ จึงกำหนดค่าทดแทนความเสียหายเพื่อการปรับปรุงอาคารที่ยังคงเหลือให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย ในอัตราร้อยละ ๑๐ ของประมาณการค่าเสียหายของผู้ฟ้องคดี เป็นจำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท

๓. ค่าความเสียหายจากการขาดรายได้ วันละ ๙๐๐ บาท นับแต่วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๙ จนถึงวันฟ้อง จำนวน ๒๕๑ วัน เป็นเงิน ๒๒๕,๙๐๐ บาท นั้น มิใช่ผลโดยตรงจากการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิได้รับค่าทดแทนในส่วนนี้

๔. ค่ารักษาพยาบาลอันเนื่องมาจากผู้ฟ้องคดีเดินสะดุดกระຈกเป็นเงิน ๖๐ บาท นั้น เป็นผลจากผู้ฟ้องคดีมิได้ใช้ความระมัดระวังอย่างเพียงพอ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิได้รับค่าทดแทนในส่วนนี้

๕. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีในศาลปกครอง รวม ๔ ครั้ง ครั้งละ ๑,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงิน ๔,๐๐๐ บาท เป็นค่าใช้จ่ายตามปกติที่เกิดขึ้นในการใช้สิทธิทางศาล และไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้ฟ้องคดีได้ใช้จ่ายไปจริง ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิได้รับค่าทดแทนในส่วนนี้

กรณีผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งมอบสิทธิทำกินโดยชอบธรรม ในที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีปลูกบ้านพักอาศัยและทำการค้าขายที่ยึดถืออยู่ และพิจารณาขดเซย การเสียโอกาสในการทำมาหากินและเสียเวลาในการดำเนินการและถูกข่มขู่จากอุทยาน แห่งชาติหาดเจ้าไหม นั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าศาลจังหวัดตรังมีคำพิพากษา ในคดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๖๒/๒๕๔๔ ว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ และพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ผู้ฟ้องคดี คนงาน ผู้รับจ้าง ผู้แทน และบริวารของผู้ฟ้องคดีออกไปจากอุทยานแห่งชาติที่ยึดถือครอบครอง คำพิพากษานี้จึงมีผลผูกพันผู้ฟ้องคดีและเป็นผลให้ผู้ฟ้องคดีไม่ใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อน เสียหายที่จะใช้สิทธิฟ้องคดีในประเด็นนี้ต่อศาลปกครอง ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่โอนเงินช่วยเหลือตามโครงการช่วยเหลือ ครอบครัวนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดที่ได้รับผลกระทบจากธรณีพิบัติ (สึนามิ) เมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีซึ่งมีบุตรเรียนอยู่ที่โรงเรียนสภาราษินิ ๒ เมื่อไม่ปรากฏ ข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ในเรื่องนี้ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีในประเด็นนี้ และกรณีฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดีกระทำละเมิดเนื่องจากละเลยต่อหน้าที่ในการควบคุมดูแล การก่อสร้างอาคารของนายสุชาติ พรหมทอง ให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม อาคารมิให้บังหน้าบ้านผู้ฟ้องคดีจนทำให้ไม่สามารถเห็นทิวทัศน์ เป็นอุปสรรคต่อการ ทำการค้า นั้น ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้เคยมีหนังสือร้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดี ออกคำสั่งให้แก้ไข หรือรื้อถอนอาคารที่ก่อสร้างดังกล่าวมาก่อนแต่อย่างใด กรณีจึงยังไม่ถือว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายกรณีดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องใน ประเด็นนี้เช่นเดียวกัน

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าสินไหมทดแทนความ เสียหายให้ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๑๙๑,๗๐๐ บาท และให้ชำระดอกเบี้ยของต้นเงิน

ดังกล่าวในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ภายในกำหนด ๖๐ วัน นับแต่มีคำพิพากษา คืบค่าธรรมเนียมศาล ให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามส่วนแห่งการชนะคดี ส่วนค่าขออื่นให้ยก

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า เนื่องจากการขยายถนนทำให้ไม่มีรายได้ แต่มีรายจ่าย ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ ถึงไม่ใช่ก็ต้องจ่ายและสินค้าที่มีอยู่ในร้านต้องเก็บไว้ ไม่ได้นำมาจำหน่ายทำให้ล้าสมัยหมดอายุ จึงมีความจำเป็นเรียกเป็นเงินค่าเสียหายของสินค้าเป็นเงิน ๒๓,๗๔๖ บาท พร้อมดอกเบี้ย และที่ไม่ได้ประกอบอาชีพทำให้เสียโอกาสต้องมีภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในครอบครัวและสังคมเป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย รวมทั้ง บ้านที่ไม้ล้มใส่เนื่องจากผู้ขยายถนนได้ขุดเอาดิน - ทรายที่โคนต้นไม้ที่เอน อยู่แล้วและได้แจ้งให้ทางอุทยานหาดเจ้าไหมทราบแล้ว แต่ไม่ได้ดำเนินการใดๆ จึงเป็นเหตุ ทำให้ล้มใส่บ้าน จึงขอเรียกค่าเสียหายเป็นค่าซ่อมบ้านเป็นเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท พร้อม ดอกเบี้ย ขอให้ศาลปกครองสูงสุดแก้คำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นเป็นผู้ถูกฟ้องคดี ชดใช้ให้เพิ่มอีก ๔๒๓,๗๔๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยนับแต่วันยื่นอุทธรณ์

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องเรียกค่าเสียหายอันเกิดจากการกระทำทางกายภาพของผู้รับจ้างที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ว่าจ้างอันเกิดจากสัญญาจ้าง ในโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์และแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งเป็นสัญญาในลักษณะจ้างทำของ แม้ในสัญญาจะระบุเงื่อนไขให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีอำนาจตรวจสอบและควบคุมก็ตาม แต่ก็เป็นการควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงในสัญญาเท่านั้น ทั้งการดำเนินการ ดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีก็ไม่ใช่เจ้าของพื้นที่ที่เกิดเหตุที่จะใช้อำนาจตามกฎหมายได้ ก่อนดำเนินการผู้ถูกฟ้องคดียังต้องขออนุญาตเจ้าของพื้นที่คืออุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม ก่อนจึงจะดำเนินการได้ ดังนั้น การดำเนินการดังกล่าวจึงมิใช่เป็นการดำเนินการ จากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครองหรือคำสั่งอย่างอื่น กรณีจึงไม่ใช่คดีพิพาทที่เกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครอง แต่เป็นกรณีที่ ผู้ฟ้องคดีจะต้องใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม แม้อำนาจฟ้องดังกล่าวจะมีได้วากกล่าว มาก่อนในศาลปกครองชั้นต้น แต่ก็เป็นปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ของประชาชนที่สามารถหยิบยกขึ้นมาวินิจฉัยได้ นอกจากนี้ ยังปรากฏข้อเท็จจริง ในสำนวนเพิ่มเติมอีกว่า ก่อนที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด มั่นชีวการโยธาได้เข้ามาดำเนินการรื้อถอน ผู้ฟ้องคดีได้มีการขนย้ายทรัพย์สินบางรายการไปก่อนเกือบหมดแล้ว คงเหลือแต่ตัวอาคาร

ศาลปกครองสูงสุด

30 S.A. 2557

/ที่ไม่สามารถ...

ที่ไม่สามารถรื้อถอนด้วยบุคคลได้ จำเป็นต้องใช้เครื่องจักรกลทำการรื้อถอน ซึ่งตามรายงานประจำวันของ สถานีตำรวจภูธรอำเภอสีเกา เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๙ ว่าผู้ฟ้องคดีได้ตกลงกับผู้รับเหมา (ห้างหุ้นส่วนจำกัด มั่นชีพโยธา) ให้ทำการรื้อถอนหน้าร้านและหลังคาบางส่วน โดยผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการรื้อถอน และตกลงให้ผู้รับเหมาจัดหาคนมารื้อถอน เห็นได้ว่า การรื้อถอนก็เป็นความสมัครใจของผู้ฟ้องคดีมาตั้งแต่แรกที่จะให้ผู้รับเหมาทำการรื้อถอน ดังนั้น เมื่อเกิดความเสียหายก็เป็นการกระทำของผู้รับเหมาที่เกิดจากการตกลงกับผู้ฟ้องคดีโดยตรง มิได้เกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด เมื่อผลของการละเมิดเกิดจากความยินยอมของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่ผู้เสียหายโดยชอบที่จะมาใช้สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดจากการกระทำละเมิดของห้างหุ้นส่วนจำกัด มั่นชีพโยธา ผู้รับจ้างที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ว่าจ้างตามสัญญา โดยมีใช้เกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีอำนาจฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด

สำหรับค่าเสียหายนั้นตามหนังสือของอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม ที่ ทส ๐๙๑๕.๕๑๘/๓๘๑ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๐ และหนังสือของเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม ที่ ทส ๐๙๑๕.๕๑๘/ - ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ว่าคณะเจ้าหน้าที่ที่ประกอบด้วย นายเกษม รัชโสภาส ป่าไม้อำเภอสีเกา เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม เจ้าหน้าที่หน่วยป้องกันรักษาป่าและเจ้าหน้าที่อีกหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ร่วมเดินทางไปตรวจสอบข้อเท็จจริงที่บ้านหลังเกิดเหตุของผู้ฟ้องคดีแล้ว ปรากฏว่าเป็นบ้านที่อยู่ในพื้นที่ซึ่งศาลยุติธรรมได้มีคำพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีออกไปจากพื้นที่ดังกล่าว แต่บ้านหลังดังกล่าวยังคงมีอยู่ ยังไม่ได้ถูกรื้อถอนหรือทำลายไปแต่อย่างใด แต่กลับได้ทำการก่อสร้างเพิ่มเติมหลังจากถูกจับกุมดำเนินคดีแล้ว อีกทั้งบ้านหลังดังกล่าวอยู่ห่างจากขอบถนนสายปากเมง - บางสัก ช่วงชายหาดปากเมงระยะ ๑๑.๒๐ เมตร ซึ่งไม่ได้อยู่ในระยะของการขยายถนนแต่อย่างใด เมื่อตรวจสอบแล้วผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้แสดงหลักฐานที่ชี้ชัดได้ว่าอาคารบ้านพักได้รับความเสียหายประการใดบ้าง จึงเชื่อได้ว่าเป็นหลักฐานเพียงพอ ประกอบกับรายงานประจำวันของสถานีตำรวจภูธรอำเภอสีเกา หน้า ๐๕๓ ลำดับที่ ๑ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๙ ดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้เข้าไปปากคำต่อพนักงานสอบสวน โดยที่พนักงานสอบสวนไม่ได้ไปตรวจสอบให้เกิดความชัดเจนว่าเป็นไปตามที่ผู้ฟ้องคดีได้ให้ปากคำไว้หรือไม่ เป็นแต่เพียงการมาแจ้งไว้เป็นหลักฐานเท่านั้น ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีได้อ้างว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นตามที่ปรากฏในคำฟ้องนั้นจึงเป็นเพียงข้อกล่าวอ้างที่เกิน

ความจริง หรือหากศาลปกครองสูงสุดฟังได้ความว่าเกิดความเสียหายจริง ความเสียหายที่เกิดขึ้นดังกล่าวก็เป็นความเสียหายของอาคารและทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีเพียงบางส่วนเท่านั้น มิได้เสียหายทุกรายการ และบางรายการผู้ฟ้องคดีก็ได้ขนย้ายไปก่อนแล้ว และไม่ปรากฏหลักฐานว่าได้เกิดความเสียหายจริงหรือไม่ เช่น ค้อน ๓ อัน จอบ ๑ ด้าม และที่โกยขยะ ๑ อัน รวมราคา ๑,๐๐๐ บาท ทราयरราคา ๑,๐๐๐ บาท และอีกหลายรายการ นอกจากนี้ทรัพย์สินบางรายการก็ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าเกิดความเสียหายจริงหรือไม่ เช่น ไฟฟ้า ๒๐ จุด ราคา ๑๐,๐๐๐ บาท นั้น ความเสียหายดังกล่าวไม่สามารถพิสูจน์ได้ชัดเจนว่าได้เสียหายตามที่ผู้ฟ้องคดีเรียกร้องจริงหรือไม่ ทรัพย์สินบางรายการก็เกิดความเสียหายเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เช่น โต๊ะกลมราคา ๑๐,๐๐๐ บาท นั้น คุณภาพความเสียหายตามภาพถ่ายแล้วเป็นความเสียหายเพียงเล็กน้อย และสามารถนำกลับมาใช้ตามปกติ ฉะนั้นราคาที่เรียกร้อง ๑๐,๐๐๐ บาท นั้น เป็นราคาที่สูงเกินจริง ส่วนทรัพย์สินบางรายการ เช่น ตัวหนอนปูพื้นจำนวน ๕๐ เมตร ราคา ๒๔,๐๐๐ บาท ก็เป็นทรัพย์สินที่เกิดความเสียหายเพียงเล็กน้อยเท่านั้น และสามารถนำกลับมาใช้ได้เช่นเดิม การที่ผู้ฟ้องคดีกำหนดค่าเสียหายจำนวน ๒๔,๐๐๐ บาทนั้น ก็เป็นความเสียหายที่สูงเกินจริง อีกทั้งไม่มีหลักฐานใดที่ชี้ชัดให้เห็นว่าเกิดความเสียหายตามที่เรียกร้อง หากฟังว่าเกิดความเสียหายจริงก็เป็นความเสียหายในทรัพย์สินเพียงบางรายการเท่านั้น คำนวณเป็นค่าเสียหายทั้งหมดแล้วก็ไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน) ขอให้ศาลปกครองสูงสุดได้โปรดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นยกฟ้องผู้ฟ้องคดีกับให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าฤชาธรรมเนียมให้กับผู้ถูกฟ้องคดีด้วย

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ความเสียหายที่เกิดแก่ทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีซึ่งแบ่งออกเป็นรายการย่อยๆ ๑๙ รายการ คิดเป็นเงิน ๑๘๘,๑๔๙ บาท รายการค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมอาคาร เป็นเงิน ๖๖๔,๐๐๐ บาท รายการค่าขาดรายได้จำนวน ๒๕๑ วัน วันละ ๙๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒๒๕,๙๐๐ บาท รายการค่ารักษาพยาบาล เป็นเงิน ๖๐ บาท และรายการค่าเดินทางในการดำเนินคดีในศาลปกครองชั้นต้น ๔ ครั้ง ครั้งละ ๑,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงิน ๔,๐๐๐ บาท ซึ่งรายการค่าเสียหายที่เกิดขึ้นได้เสียค่าใช้จ่ายไปตามความเป็นจริง ผู้ฟ้องคดีได้แสดงภาพที่เกิดก่อนทำลายทรัพย์สินเสียหาย ๑ ชุด ส่วนอิฐหนอนกับทรายนั้น ได้ถูกขุดโกยนำไปทิ้งที่อื่นแล้ว จึงไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยรับฟังสรุปข้อเท็จจริงของ
ตุลาการเจ้าของสำนวนและคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี
ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย
ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในช่วงปลายปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้เกิดธรณีพิบัติ (คลื่นยักษ์)
ตามแนวชายฝั่งทะเลอันดามันก่อให้เกิดความเสียหายบริเวณพื้นที่หมู่ที่ ๔ ตำบลไม้ฝาด
อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ประเภทเงินอุดหนุนทั่วไป เงินอุดหนุนสำหรับแก้ไข
ปัญหาการกระจายอำนาจเพื่อแก้ไขปัญหาธรณีพิบัติ ๖ จังหวัดภาคใต้ (โครงการฟื้นฟูบูรณะ
สิ่งสาธารณประโยชน์และชายหาดที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติคลื่นยักษ์) ให้องค์การ
บริหารส่วนตำบลในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบดำเนินโครงการตามที่ได้เสนอขอรับการ
สนับสนุนงบประมาณไป โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้รับงบประมาณสนับสนุนให้ดำเนินโครงการ
ปรับปรุงภูมิทัศน์และแหล่งท่องเที่ยว จำนวน ๕ โครงการ เป็นเงิน ๗,๙๗๑,๓๐๐ บาท
ซึ่งในการดำเนินโครงการที่ ๕ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กริมหาดปากเมงนั้น
ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญา เลขที่ ๒๔/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๘ ว่าจ้าง
ห้างหุ้นส่วนจำกัด มั่นชีพการโยธา ทำการปรับปรุงถนน คสล. ผิวทางกว้าง ๖ เมตร ระยะทาง
๘๖๐ เมตร บริเวณชายหาดปากเมง หมู่ที่ ๔ ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง
วงเงิน ๕,๑๑๗,๐๐๐ บาท แต่เนื่องจากว่าพื้นที่ที่จะดำเนินการอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ
หาดเจ้าไหม ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ ดง ๗๗๔๐๑/๗๐ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘
ถึงหัวหน้าอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม ขออนุญาตใช้พื้นที่เพื่อดำเนินโครงการดังกล่าว
ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ดง ๗๗๔๐๓/๓๑๒ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๘
แจ้งประชาชนชุมชนชายหาดปากเมงว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะดำเนินการปรับปรุงภูมิทัศน์และ
แหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายหาดปากเมงด้วยการปรับปรุงและขยายถนน คสล. ผิวทางกว้าง
๖ เมตร ระยะทาง ๘๖๐ เมตร ตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๘ และอุทยานแห่งชาติ
หาดเจ้าไหมมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส. ๐๙๑๕.๕๑๘/๓๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๘
แจ้งตอบผู้ถูกฟ้องคดีว่า อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชได้พิจารณา
อนุญาตแบบแปลนก่อสร้างและอนุมัติให้หัวหน้าอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมดำเนินการ
ให้มีสิ่งก่อสร้างตามแบบแปลนดังกล่าวตามแนวถนนเดิมในเขตอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมได้

ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ ดง ๗๗๔๐๓/ว ๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๙ แจ้งประชาชนชุมชนหาดปากเมงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะทำการปรับปรุงและขยายถนน คสล. ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับอนุญาตแล้ว ต่อมาเมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดี ได้ไปแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอสิเกาว่า ผู้ฟ้องคดีได้เปิดร้านค้า ขยายบริเวณชายหาดปากเมง มีผู้รับเหมาจะทำการซ่อมแซมขยายถนนจำเป็นที่จะต้อง รื้อถอนหน้าร้านและหลังคาบางส่วน จึงได้ตกลงกับผู้รับเหมา ค่ารื้อถอนผู้ฟ้องคดี เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายและผู้รับเหมาเป็นผู้จัดหาคนมารื้อถอน แต่ในช่วงที่ยังรื้อถอนไม่เสร็จ ผู้รับเหมาได้ใช้รถขุดตัดรื้อถอนทำให้ประตูบ้านของผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ซึ่งปรากฏว่า มีสิ่งของและสิ่งปลูกสร้างของผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย รวม ๑๙ รายการเป็นเงิน ๑๘๘,๑๔๙ บาท จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าเสียหายที่เกิดขึ้น

คดีนี้มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบในผลของ การที่คนงานของห้างหุ้นส่วนจำกัด มั่นชีพการโยธา ผู้รับจ้างก่อสร้างปรับปรุงถนนของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่เข้าทำการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างและทำลายทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีหรือไม่ และ ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

คดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีฟ้องเรียกค่าเสียหายอันเกิด จากการกระทำทางกายภาพของผู้รับจ้างที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด มั่นชีพการโยธา ก่อสร้างถนนโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์และแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งเป็นสัญญา ในลักษณะจ้างทำของ แม้ในสัญญาจะระบุเงื่อนไขให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีอำนาจตรวจสอบ และควบคุมก็ตาม แต่ก็เป็นการควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงในสัญญาเท่านั้น มิใช่ เป็นการดำเนินการจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย กรณีจึงไม่ใช่คดีพิพาทที่เกี่ยวกับการ กระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครอง แต่เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องใช้สิทธิฟ้องคดีต่อ ศาลยุติธรรม แม้อำนาจฟ้องดังกล่าวจะมีได้ว่ากล่าวมาก่อนในศาลปกครองชั้นต้น แต่ก็เป็น ข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนที่สามารถหยิบยกขึ้นมาวินิจฉัยได้นั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมทั้งมีหน้าที่จัดให้มีและบำรุงทางน้ำ ทางบก โดยอำนาจหน้าที่ดังกล่าวไม่เป็นการตัด อำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม ทั้งนี้ ตามมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ และ มาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองได้ว่าจ้างให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด มั่นชีพการโยธา

ไปดำเนินการก่อสร้างถนน คสล. ตามโครงการฟื้นฟูบูรณะสิ่งสาธารณประโยชน์และ
 ป้ายขาดปากเมงที่ได้รับผลกระทบจากกรณีพิบัติภัย (คลื่นยักษ์) ตามสัญญาเลขที่ ๒๔/๒๕๔๘
 ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๘ และในสัญญาจ้างข้อ ๑๓ กำหนดให้ผู้ผูกฟองคดีมีอำนาจ
 ที่จะตรวจสอบและควบคุมงานเพื่อให้เป็นไปตามเอกสารสัญญาและมีอำนาจที่จะสั่งแก้ไข
 เปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมหรือตัดทอนซึ่งงานตามสัญญาจ้าง กรณีจึงถือได้ว่าผู้ผูกฟองคดี
 ใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายดำเนินการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกโดยมอบหมาย
 ให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด มั่นชีพการโยธา ผู้รับจ้างเป็นผู้ดำเนินการแทน ซึ่งเป็นใช้อำนาจหน้าที่
 ตามกฎหมายของผู้ผูกฟองคดี กรณีดังกล่าวจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิด
 ของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายตามนัยมาตรา ๘
 วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒
 อนุวรรคหนึ่งของผู้ผูกฟองคดีฟังไม่ขึ้น กรณีจึงมีข้อพิจารณาต่อไปว่า ผู้ผูกฟองคดีจะต้องรับผิดชอบ
 ในกรณีผู้รับจ้างก่อสร้างปรับปรุงถนนกระทำละเมิดทำให้ทรัพย์สินของผู้ผูกฟองคดีเสียหาย
 หรือไม่ เห็นว่า มาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจ
 หรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมาย ให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี
 แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่า
 ผู้นั้นทำละเมิด จำต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น มาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง
 บัญญัติว่า ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใด เพียงใดนั้น ให้ศาลวินิจฉัยตามควร
 แก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด วรรคสอง บัญญัติว่า อนึ่ง ค่าสินไหมทดแทนนั้น
 ได้แก่การคืนทรัพย์สินอันผู้เสียหายต้องเสียไปเพราะละเมิด หรือใช้ราคาทรัพย์สินนั้น
 รวมทั้งค่าเสียหายอันพึงจะบังคับให้ใช้เพื่อความเสียหายอย่างใดๆ อันได้เกิดขึ้นนั้นด้วย
 ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการดำเนินโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์และแหล่งท่องเที่ยวเพื่อ
 ก่อสร้างถนน คสล.ริมขาดปากเมง ซึ่งผู้ผูกฟองคดีได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก
 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้ผูกฟองคดีได้ทำสัญญาว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด
 มั่นชีพการโยธา ให้เป็นผู้ดำเนินการ ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๒๔/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๖
 กันยายน ๒๕๔๘ ซึ่งข้อ ๑๓ ของสัญญากำหนดว่า ผู้รับจ้างตกลงว่า กรรมการตรวจการจ้าง
 ผู้ควบคุมงาน หรือบริษัทที่ปรึกษาที่ผู้ว่าจ้างแต่งตั้งมีอำนาจที่จะตรวจสอบและควบคุมงาน
 เพื่อให้เป็นไปตามเอกสารสัญญาและมีอำนาจที่จะสั่งให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมหรือ
 ตัดทอนซึ่งงานตามสัญญานี้ ตามรายงานประจำสัปดาห์ที่ ๐๑/๒๕๔๘ (วันที่ ๑ มิถุนายน

ถึงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๙) ซึ่งนายธีระ อินทร์ชู ผู้ควบคุมงานตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๙๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๙ รายงานต่อประธานคณะกรรมการตรวจการจ้างว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด มั่นชีพการโยธา ผู้รับจ้าง กำลังดำเนินงานในงวดที่ ๑ ได้กรุยทาง รื้อถอน อาคาร ป้ายและขนย้ายออกนอกพื้นที่ก่อสร้างคิดเป็นร้อยละ ๙ และจากรายงานประจำวัน รับแจ้งเป็นหลักฐานของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเสนา หน้า ๐๕๓ ลำดับที่ ๑ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ เวลา ๑๑ นาฬิกา ว่า ผู้ฟ้องคดีได้เข้าแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนว่า ผู้ฟ้องคดี ได้เปิดร้านค้าขายบริเวณชายหาดปากเมง มีผู้รับเหมาจะทำการซ่อมแซมขยายถนน จำเป็นที่จะต้องรื้อถอนหน้าร้านและหลังคาบางส่วน จึงได้ตกลงกับผู้รับเหมา ค่ารื้อถอน ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายและผู้รับเหมาเป็นผู้จัดหาคนมารื้อถอน แต่ในช่วงที่ยังรื้อถอน ไม่เสร็จ ผู้รับเหมาได้ใช้รถขุดตักรื้อถอนทำให้ประตูบ้านของผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งให้หยุดรื้อถอน ผู้รับเหมาก็ยังไม่หยุด อาคารของผู้ฟ้องคดีมีสภาพ เป็นห้องแถวคอนกรีตชั้นเดียว ประตูด้านหน้าเป็นประตูม้วนทำด้วยเหล็กสภาพทั่วไป คล้ายร้านค้า จากภาพถ่ายอาคารคอนกรีตซึ่งได้รับความเสียหายปรากฏร่องรอยลักษณะ ถูกเครื่องจักรกลทุบทำลายมีร่องรอยการกรุยทางของเครื่องจักรกลในจุดที่เสียหาย และมีภาพความเสียหายของทรัพย์สินต่างๆ เช่น โต๊ะกลม ปรากฏอยู่ เห็นได้ว่า ผลจากการดำเนินการดังกล่าวได้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีจริง แม้ก่อน การดำเนินการโครงการก่อสร้าง ผู้ถูกฟ้องคดีจะได้ประชุมราษฎรที่ปลูกอาคารอยู่ในแนว การก่อสร้างให้ทำการรื้อถอนอาคารและสิ่งปลูกสร้าง และผู้ฟ้องคดียินยอมรื้อถอนอาคาร โดยค่าใช้จ่ายของผู้ฟ้องคดีก็ตาม แต่ความยินยอมดังกล่าวหาได้หมายความว่ารวมถึงยินยอม ให้ทำลายทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีด้วยแต่อย่างใดไม่ การกระทำของผู้รับจ้างเป็นการกระทำ โดยผิดต่อกฎหมายเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายต่อทรัพย์สิน จึงเป็นการกระทำ ละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดี จึงต้องรับผิดชอบในผลของความเสียหายดังกล่าว ซึ่งความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง ได้แก่ ๑. รายการความเสียหายที่เกิดแก่ทรัพย์สิน จำนวน ๑๙ รายการ คิดเป็นเงิน ๑๘๘,๑๔๙ บาท นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ให้การปฏิเสธความเสียหายดังกล่าวไว้ ที่ผู้ถูกฟ้องคดี อุทธรณ์ว่า ค่าเสียหายบางรายการไม่ปรากฏหลักฐานว่าได้เกิดความเสียหายจริง เช่น ค้อน ๓ อัน จอบ ๑ ด้าม ที่โกยขยะ ๑ อัน รวมราคา ๑,๐๐๐ บาท ทรายราคา ๑,๐๐๐ บาท ไฟฟ้า ๒๐ จุด ราคา ๑๐,๐๐๐ บาท โต๊ะกลมราคา ๑๐,๐๐๐ บาท ซึ่งดูสภาพความเสียหาย

ตามภาพถ่ายแล้วเป็นความเสียหายเพียงเล็กน้อยและสามารถนำกลับมาใช้ตามปกติ ส่วนตัวหนอนปูพื้นจำนวน ๕๐ เมตร ราคา ๒๔,๐๐๐ บาท ก็เป็นทรัพย์สินที่เกิดความเสียหายเพียงเล็กน้อยเท่านั้น และสามารถนำกลับมาใช้ได้เช่นเดิม เป็นความเสียหายที่สูงเกินจริง หากเสียหายก็ไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า เป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากล่าวกันมาแล้วโดยชอบในศาลปกครองชั้นต้นจึงไม่อาจรับไว้พิจารณาได้ การที่ศาลปกครองชั้นต้นใช้ดุลยพินิจ ตามมาตรา ๔๓๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พิเคราะห์ถึงความร้ายแรงแห่งละเมิดโดยกำหนดค่าเสียหายให้เป็นเงิน ๑๓๑,๗๐๐ บาท นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่าเหมาะสมแล้ว ๒. รายการค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมอาคาร เป็นเงิน ๖๖๔,๐๐๐ บาท ซึ่งแบ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างอาคารหลังใหม่จำนวน ๔๖๙,๐๐๐ บาท ค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนอาคารส่วนที่เสียหายจำนวน ๑๔๕,๐๐๐ บาท และค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมส่วนของอาคารที่อยู่ติดกันและมีรอยแตกร้าวจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท นั้น ศาลปกครองชั้นต้นพิเคราะห์ถึงความร้ายแรงแห่งละเมิดแล้วกำหนดค่าทดแทนความเสียหายเพื่อการปรับปรุงอาคารที่ยังคงเหลือให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยในอัตรา ร้อยละ ๑๐ ของประมาณการค่าเสียหายดังกล่าว เป็นจำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้อุทธรณ์ในข้อนี้จึงไม่มีข้อที่จะพิจารณาวินิจฉัย ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับค่าทดแทนในค่าความเสียหายอันเป็นผลจากการกระทำละเมิดในคดีนี้ เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑๙๑,๗๐๐ บาท และในกรณีนี้อันเกิดแต่มูลละเมิด ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่ทำการละเมิดตามมาตรา ๒๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยของเงินจำนวนนี้ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นวันกระทำละเมิดเป็นต้นมาจนกว่าจะชำระแล้วเสร็จ ตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ฟ้องคดีมีค่าขอรับชำระดอกเบี้ยนับแต่วันฟ้องเป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับชำระดอกเบี้ยนับแต่วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๙ เป็นต้นไป

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า จากการขยายถนนทำให้ไม่มีรายได้ แต่มีรายจ่าย ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ และสินค้าที่มีอยู่ในร้านต้องเก็บไว้ ไม่ได้นำมาจำหน่ายทำให้ ล้าสมัยหมดอายุ จึงมีความจำเป็นเรียกค่าเสียหายของสินค้าเป็นเงิน ๒๓,๗๔๖ บาท พร้อมดอกเบี้ย และการไม่ได้ประกอบอาชีพทำให้เสียโอกาสต้องมีภาระค่าใช้จ่ายต่างๆ ในครอบครัวและสังคมเป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย รวมทั้งบ้านที่ไม่ล้มใส่ เนื่องจากผู้ขยายถนนได้ขุดเอาดิน - ทรายที่โคนต้นออกไป เป็นค่าเสียหายค่าซ่อมบ้าน

เป็นเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย จึงขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ให้เพิ่มอีก ๔๒๓,๗๔๖ บาท พร้อมดอกเบี้ย นับแต่วันยื่นอุทธรณ์นั้น เห็นว่า ค่าเสียหายทั้งสามรายการเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากล่าวกันมาแล้วโดยชอบในศาลปกครองชั้นต้น จึงเป็นอุทธรณ์ที่ไม่อาจรับไว้พิจารณาได้ ตามข้อ ๑๐๑ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๑๙๑,๗๐๐ บาท และให้ชำระดอกเบี้ยของต้นเงินดังกล่าวในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ภายในกำหนด ๖๐ วัน นับแต่มีคำพิพากษาถึงที่สุด คืบค่าธรรมเนียมศาลให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามส่วนแห่งการชนะคดี ส่วนค่าขออื่นให้ยกนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายวรวิทย์ กังศศิเทียม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายวิษณุ วรรณุญ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย เอ็มโอช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

(Handwritten signature)

ตุลาการผู้แถลงคดี : พันเอก วรศักดิ์ อารีเปี่ยม

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด

กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุขาด

ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

